

*Poprzez cierpliwy dar
okazywanej nam troski
i szacunku w chwili gdy
jesteśmy słabi fizycznie
i podatni na zranienie
duchowe, napotykamy
dowody Bożej miłości
i uzdrawiającego życia
Królestwa, które już działa
w świecie.*

*Wspólnota świętych to
wspólnota miłości, wspól-
nota życia wiecznego, do
którego wszyscy zmierzamy
z łaski Chrystusa.*

Materiały

STRONY WWW

www.catholicbishops.ie
Strona Konferencji Biskupów
Katolickich Irlandii

www.dayforlife.org
Strona Dnia dla Życia

WYBRANE PUBLIKACJE

List Pastorski: *Życie z Umieraniem*
Konferencja Biskupów
Katolickich Irlandii
październik 2002

Opieka w ostatnich dniach życia
– kwestie etyczne i duszpasterskie
Rada Biskupów Irlandii ds. Bioetyki
2002

Dostępne na stronie
Katolickiego Biura Informacji
www.catholicbishops.ie

Dzień dla Życia jest obchodzony co roku przez Kościół katolicki w Irlandii, Szkocji, Anglii i Walii. Dzień ten poświęcony jest zwiększeniu świadomości na temat znaczenia i wartości ludzkiego życia na każdym jego etapie i w każdej kondycji: www.dayforlife.org

Modlitwa

Naprzód, duszo chrześcijańska, z tego świata
w imię Boga Ojca wszechmogącego,
który cię stworzył,
w imię Jezusa Chrystusa,
Syna Boga żywego,
który cierpiał za ciebie,
w imię Ducha Świętego,
który został wylany na ciebie.
Naprzód, wierny chrześcijanie!

Zaznaj dziś życia w pokoju ,
Niech twój dom będzie z Bogiem w Syjonie,
Z Marią, dziewicą Matką Bożą,
Z Józefem i wszystkimi aniołami i świętymi ...

Powróć do swego Stworzyciela,
który uformował cię z prochu tej ziemi.
Niech święta Maria, aniołowie i wszyscy święci
Wyjdą tobie na spotkanie w chwili odejścia z tego
życia ...

Stań przed obliczem swego Odkupiciela.

**DZIEŃ DLA ŻYCIA • NIEDZIELA,
3 PAŹDZIERNIK 2010**

Panie,
Dla Twego wiernego ludu,
życie nie kończy się,
lecz ulega przemianie

**DZIEŃ DLA ŻYCIA
NIEDZIELA, 3 PAŹDZIERNIK 2010**

IRISH CATHOLIC
BISHOPS' CONFERENCE
COMHDHÁIL EASPAG CAITLÍCEACH ÉIREANN

Panie, dla Twego wiernego ludu, życie nie kończy się, lecz ulega przemianie

Dzień dla Życia jest dniem, w którym Kościół katolicki w Irlandii, Szkocji, Anglii i Walii świętuje godność życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci. W tym roku tematem przewodnim jest znaczenie śmierci dla chrześcijan i otaczanie troskliwą opieką umierających.

Bóg nie stworzył nas ku śmierci, lecz ku życiu. Kiedy dotykamy tajemnicy śmierci w trakcie modlitwy, rozważania lub w naszym doświadczeniu, prowadzi nas to ku głębszej tajemnicy wiecznego życia Ojca, Syna i Ducha Świętego. Przez Chrzest święty już doświadczamy tego życia. Weszliśmy w tajemnicę śmierci, którą Chrystus – zmartwychwstając – zmienił na zawsze. W Nim, śmierć nie jest już naszym końcem, ale „Przejściem” ku prawdzie i życiu, którego nie jesteśmy w stanie sobie wyobrazić, ponieważ jest to życie wieczne, wolne od doświadczenia śmierci.

(I Kor 13:12; 15:42-44; 1 Jn 3:2)

Ludzka śmierć nie jest jedynie procesem fizycznym i psychicznym; to również rzeczywistość duchowa. Bez tego wymiaru wszystkie nasze próby zrozumienia śmierci i umierania są ograniczone i ubogie. Przez wiarę wiemy, że wszelkie życie ma wartość, której nie można zmierzyć lub jej umniejszyć. Bez względu na to jak krótkie lub jakiej jakości, każde życie posiada cel i niesie w sobie łaskę. Dlatego nigdy nie powinniśmy ulegać przekonaniom jakoby upośledzenie lub kalectwo określonych ludzi w jakimś stopniu obniżało wartość ich życia lub, że nie mogą oni w równy sposób ubogacać życia innych ludzi i oddawać chwałę Bogu, na którego obraz zostali stworzeni, i w którym wciąż wzrastają. Nie posiadamy naszego życia w taki sam sposób w jaki posiadamy przedmiot materialny, który po użyciu możemy wyrzucić jeśli tego chcemy. Życie jest darem, który otrzymujemy od Boga, który nie tylko jest Dawcą życia, ale również jego Odkupicielem.

Bóg nie stworzył nas ku śmierci, lecz ku życiu.

Życie chrześcijanina nie jest w szczególny sposób chronione przed chorobą, bólem lub śmiercią, jednakże wiemy, że nawet w takich doświadczeniach możemy odnaleźć Boga i świadczyć o Nim, o naszym Panu zarówno w życiu jak i w śmierci. (Filip 1:21). W takich chwilach możemy zagłębić się w tajemnicę jego cierpienia, śmierci i zmartwychwstania i nasze życie złączone z jego, stać się może łaską dla innych. To nie zawsze jest proste; możemy być ogarnięci strachem lub niepokojem i czuć, że to

co powinniśmy uczynić jest ponad nasze siły. Jednakże, nawet w takich chwilach, nie pozostajemy osamotnieni. Znajdujemy się w objęciach społeczności wiernych, którzy wspierają nas w tym życiu i otaczają w następnym. Ta prawda jest szczególnie wyraźna w sakramentach: sakramencie pojednania, który przynosi nam przebaczenie, sakramencie chorych, który uzdrawia i pociesza nas oraz w wiatyku (Komunii św. dla umierających), który wzmacnia nas przed podróżą do zrozumienia, prawdy i życia w obecności Bożej. Poprzez cierpliwy dar okazywanej nam troski i szacunku w chwili kiedy jesteśmy słabi fizycznie i podatni na zranienie duchowe, napotykamy dowody Bożej miłości i uzdrawiającego życia Królestwa, które już działa w świecie. Na wiele sposobów, w ukryciu i widocznie, w godzinie naszej śmierci, bez względu na to, czy jesteśmy przytomni, czy nie, czy jesteśmy sami, czy otoczeni przez rodzinę i przyjaciół, Kościół jest obecny w ciszy i modlitwach. Kiedy to zobaczymy, zdamy sobie sprawę z tego jak wielka jest wspólnota miłości, w której już trwamy. Wtedy zaczniemy dostrzegać, że cała nasza miłość jest oczyszczana i zlewa się z miłością Bożą. To jest miłość, która zwycięża śmierć; miłość, która jest naszą Drogą, naszą Prawdą i naszym Życiem (Jn 14:5-6).

Śmierć nie przerywa więzów miłości. Kiedy tracimy kogoś kto był częścią naszego życia, jego braku nie jest w stanie zastąpić żadna inna osoba. Powstaje w nas pustka, której nic nie jest w stanie wypełnić. Czasami potrafimy pogodzić się ze stratą i odczuwamy ulgę, ale czasami pozostajemy z poczuciem winy, że nie

powiedzieliśmy drugiej osobie o pewnych rzeczach lub nie zrobiliśmy czegoś co zamierzaliśmy. Nawet w takich chwilach wiemy, że nasze modlitwy za tych, którzy „poszli przed nami ze znakiem wiary na sobie” są aktami miłości, która służy im i nam. Wspominamy ich każdego dnia przy ołtarzu, aż pewnego dnia staniemy wraz nimi w obecności Chrystusa. Wiemy też, że nasza siła i pocieszenie płyną z modlitw tych, którzy poszli przed nami. Wspólnota świętych to wspólnota miłości, wspólnota życia wiecznego, do którego wszyscy zmierzamy z łaski Chrystusa. W każdej Mszy św. doświadczamy obecności Chrystusa i mały udział w Jego Przejściu. Dotykamy tajemnicy śmierci, ale teraz widzimy ją poprzez jeszcze większą tajemnicę Jego niezłomnej miłości. Sakrament obecności Chrystusa staje się również sakramentem spotkania.

Przez wiarę wiemy, że wszelkie życie ma wartość, której nie można zmierzyć lub jej umniejszyć.

Wszyscy zbierają się poprzez Niego, z Nim i w Nim, zarówno w tym życiu, jak i w następnym. O Sacrum Convivium, starodawna antyfona na ucztę Corpus Christi, pięknie oddaje prawdę w sercu naszej wiary: „O święta ucztu! W której przyjmujemy Chrystusa, odnawiasz naszą pamięć o Męce Pańskiej, wypełniasz umysł łaską, dajesz nam obietnicę przyszłej chwały.”